Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 78(064.5) Novikov

Idő: "1950"

Személy:

Helyszám:

(L.) Novikov művei a Városi Színház hangversenyén

Forrás: Szabad Nép

Budapest 1950. II. 10

(Hely) (Idő) (Köt. v. fűz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

*Novikov zeneszerző, Zaharov a Pjatnyickij együttes művészeti vezetője és Kázmin a Pjatnyickij-kórus filológusa meglátogatták Rácz Aladár cimbalommüvészt*

A Városi Színház nézőterén kedden este a VIT felejthetetlen napjainak forró hangulata ízzott: a zsúfolt széksorokat főként az ifjúság foglalta el, hogy tanuja, résztvevője legyen a Novikov-hangversenynek és szemtől szembe megismerje a Világifjúsági Himnusz szovjet zeneszerzőjét. A hangverseny kezdetéig minduntalan végighullámzott a hatalmas nézőtéren a lelkes ének: *„Egy a jelszónk, a béke...!"*

★

Anatolij Novikov a Szovjetunió egyik legnépszerűbb tömegdalszerzője. Munkássága során a zeneszerzés széles skáláját járta meg, majd a harmincas évek derekán megállapodott az egyéniségéhez legközelebb álló műfajnál: *a tömegdalnál, s a kórusnál.* Ebben az időben főként a Hadsereg számára írt. Sajátoshangú, erőt, optimizmust sugárzó dalokat szerzett a polgárháború hőseiről, *Csapájevről, Bugyonnijról, Vorosilovról;* katonaénekeket az ország határának védelméről. Művei mind nagy és megérdemelt sikert arattak. A Nagy Honvédő Háború idejében különös termékenységgel komponált. Ezeket a dalait eltölti a hazaszeretet, s az ellenség iránti harag és gyűlölet. Vídám frontnótáiból bajtársiasság, emberiesség és meleg humor árad. Novikov mindig megtalálta a szovjet nép életéhez közel álló témákat. A *Sztálinról, Moszkváról* és az *ifjúságról* írt művei mellett igen sok dala tükrözi a szovjet emberek mindennapi életét. Valamennyi művéből kicsendül a szovjet nép erejébe és gyönyörű jövőjébe vetett hit.

Novikov a magasrendű, legjobb értelemben vett „könnyűzene" hivatott zeneköltője. Gazdag inventiójával, nagy tudásával komoly hivatást tölt be azon a területen, ahol a multban a polgári izlés annyi bűnt követett el a zenét kedvelő tömegek ellen. Az a zeneszerző, aki átérzi a nép iránti komoly kötelezettségét és arra törekszik, hogy olyan műveket alkosson, amelyek még inkább kielégítik a nép egyre hatalmasabb zenei igényeit.

★

Az est műsorán előbb a *Honvéd Központi Művészegyüttes Ének- és Zenekara,* majd a *Vasas Központi Vegyeskar,* s a *Rádiózenekar,* közbül pedig *Szabó* Miklós és *Feleki* Rezső operaénekes szerepelt. Egymásután csendültek fel Novikov nagyszerű művei. A Szovjetunió legyőzhetetlen nagyságát hirdető, nemes hangvételű, örömtől ujjongó *„Győzelmi kantáta"*-t és a pompáslendületű *„Tüzérinduló"*-t, a Honvédegyüttes gondozott hangszínű férfikara és jóképességű zenekara szólaltatta meg, a szerző kitűnő vezényletével. Dalok következtek ezután: a szöveg és dallam szép harmóniájában megcsendülő *„Oroszország"*, az elragadóan derűs *„Szmugljanka"*, a férfias lírájú *„Harcok útján"*, a *DIVSZ-himnusz* — Szabó Miklós, illetve Feleki Rezső hatásos tolmácsolásában, Novikov finom zongorakíséretével.

A Vasas Énekkar hatalmas együttese és a Rádiózenekar vonult ezután a színpadra. A hősi hanghordozású, szélesen áradó *„Vörös Hadsereg dala"*, a *„Dal Sztyepán kozák attamánról"*, a megkapó *Csapájev-dal,* befejezésül pedig a szovjet élet szépségéről, a szovjet emberek boldogságáról oly őszinte pátosszal szóló *„Szállj, te büszke ének..."* zendült meg sodró lendülettel.

Hosszanzúgó, önfeledt taps köszönt meg minden műsorszámot; a hangverseny végén perceken át tomboló lelkesedés üdvözölte a Sztálin-díjjal kétszer is kitüntetett szerzőt. Az emlékezetesen szép est műsorának bevezetőjében néhány magyar mű is előadásra került: Szervánszky *Népdalszvitje,* Kodály-feldolgozta népdalok (Török Erzsébet énekelte), s Kadosa *„Sztálin esküje"* című műve. A kiváló szovjet vendégen kívül az együtteseket *Vásárhelyi* Zoltán és *András* Béla vezényelte.

(L.)